

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (ensamdomare)
den 4 juni 2003

Förenade målen T-124/01 och T-320/01

Pietro Del Vaglio
mot
Europeiska gemenskapernas kommission

"Tjänstemän – Korrigeringskoefficient – Pension – Begreppet bosättning –
Bevisbörd – Förenade kungariket"

Fullständig text på franska II - 767

Saken: Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 5 april 2000 och av den 6 september 2001 att inte tillämpa den korrigeringskoefficient som gäller för Förenade kungariket vid beräkningen av sökandens pension från och med den 8 maj 1999 respektive den 24 september 2000 samt om skadestånd och dröjsmålsränta på sökandens pensionssaldo.

Avgörande: Talan i mål T-124/01 ogillas. Kommissionens beslut av den 6 september 2001 ogiltigförklaras i den del som kommissionen har underlåtit att tillämpa den korrigeringskoefficient som gäller för Förenade kungariket vid beräkningen av sökandens pension från den 1 januari 2001. Talan i mål T-320/01 ogillas i övrigt. Kommissionen skall till sökanden betala dröjsmålsränta enligt den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpade på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner under den aktuella perioden med tillägg av

två procentenheter per år på den utestående pensionen från den 1 januari 2001 till den 31 mars 2001. Räntan skall beräknas utifrån varje utbetalnings förfallodag enligt pensionssystemet till dess att full betalning sker. Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad i mål T-124/01. Kommissionen skall i mål T-320/01 bära sin egen rättegångskostnad samt ersätta hälften av sökandens rättegångskostnad. Sökanden skall i mål T-320/01 bära hälften av sin rättegångskostnad.

Sammanfattning av domen

- 1. Tjänstemän – Pensioner – Korrigeringskoefficient – Saken – Korrigeringskoefficient i pensionärens bosättningsland – Begreppet bosättning (Tjänsteföreskrifterna, artikel 82)*
- 2. Tjänstemän – Talan – Bedömning av en omtvistad rättsakts lagenlighet på grundval av de faktiska och rättsliga omständigheterna som förelåg vid tidpunkten för dess antagande (Tjänsteföreskrifterna, artikel 91)*
- 3. Tjänstemän – Talan – Skadeståndstalan – Ogiltigförklaring av den rättsstridiga ifrågasatta rättsakten – Tillräcklig kompensation för ideell skada (Tjänsteföreskrifterna, artikel 91)*

1. Det följer av själva lydelsen i artikel 82 i tjänsteföreskrifterna att pensionärer har rätt att få den korrigeringskoefficient som föreskrivs för det land där de kan styrka att de är bosatta tillämpad på sin pension. De tillämpliga korrigeringskoefficienterna skall säkerställa att principen om likabehandling iakttas med avseende på pensionsberättigade, på så vis att alla tidigare tjänstemän tillförsäkras pensioner som ger samma köpkraft, oavsett deras bostadsort och oberoende av huruvida det utbetalade pensionsbeloppet kan komma att förbrukas i ett annat land än det där

mottagaren är bosatt. Att använda valet av bosättningsland som ett referenskriterium vid bedömningen av de pensionsberättigades levnadskostnader och köpkraft är motiverat av det faktum att begreppet bosättning, i den mening som avses i artikel 82 i tjänsteföreskrifterna, skall förstås som den plats där den tidigare tjänstemannen faktiskt har sina huvudsakliga intressen, vilket därmed är den plats där han kan förväntas ha omkostnader.

Begreppet bosättning avser den plats där den berörde tjänstemannen, med vilja att ge det en fast karaktär, har ett permanent eller stadigvarande centrum för sina intressen, och förutsätter att personen, förutom att rent fysiskt befinna sig på en viss plats, även har för avsikt att detta förhållande skall vara varaktigt genom att det är den plats där personen bygger upp sitt dagliga liv och utvecklar normala sociala kontakter, utan att vikt läggs endast vid hur länge en person vistats i det ena eller det andra landet. Denna tolkning av begreppet bosättning är specifikt för reglerna för anställda inom gemenskaperna och överensstämmer inte nödvändigtvis med de nationella betydelseerna av denna term.

(se punkterna 70 – 72)

Hänvisning till domstolen den 14 juli 1988 i mål 284/87, Schäflein mot kommissionen, REG 1988, s. 4475, punkt 9; förstainstansrättens 14 december 1995 i mål T-285/94, Pfloeschner mot kommissionen, REGP 1995, s. I-A-291 och s. II-889, punkt 46; förstainstansrätten den 7 juli 1998 i de förenade målen T-238/95 – T-242/95, Mongelli m.fl. mot kommissionen, REGP 1998, s. I-A-319 och s. II-925, punkterna 41 – 43; förstainstansrätten den 3 maj 2001 i mål T-60/00, Liaskou mot rådet, REGP 2001, s. I-A-107 och s. II-489, punkt 53, och där nämnd rättspraxis: förstainstansrätten den 18 september 2002 i mål T-29/01, Puente Martín mot kommissionen, REGP s. I-A-157 och s. II-833, punkt 60, och där nämnd rättspraxis

2. En enskild rättsakts lagenlighet som ifrågasatts vid gemenskapsdomstolen skall bedömas med hänsyn till de faktiska och rättsliga omständigheter som förelåg vid den tidpunkt då rättsakten antogs. Om förstainstansrätten undersökte omtvistade rättsakter mot bakgrund av faktiska omständigheter som inte förelåg vid denna tidpunkt, skulle rätten nämligen sätta sig i den institutions ställe som har antagit rättsakten i fråga. Det ankommer emellertid inte på förstainstansrätten att sätta sig i institutionernas ställe.

(se punkt 77)

Hänvisning till domstolen den 7 februari 1979 i de förenade målen 15/76 och 16/76, Frankrike mot kommissionen, REG 1979, s. 321, punkt 7; domstolen den 17 maj 2001 i mål C-449/98 P, IECC mot kommissionen, REG 2001, s. I-3875, punkt 87; förstainstansrättenden 11 juli 1991 i mål T-19/90, Von Hoessle mot revisionsrätten, REG 1991, s. II-615, punkt 30; förstainstansrätten den 12 december 1996 i mål T-177/94, Altmann m.fl. mot kommissionen, REGP 1996, s. I-A-553 och s. II-1471, punkt 119

3. Ogiltigförklaringen av den rättsakt som tjänstemannen har ifrågasatt är i sig tillräcklig för att kompensera den ideella skada som denne har kunnat lida på grund av den ogiltigförklarade rättsakten.

(se punkt 119)

Hänvisning till domstolen den 7 februari 1990 i mål C-343/87, Culin mot kommissionen, REG 1990, s. I-225, punkterna 25–29; förstainstansrätten den 11 september 2002 i mål T-89/01, Willeme mot kommissionen, REGP 2002, s. I-A-153 och s. II-805, punkt 97